

1891. (124). — X. Delitev dedine pri srednjih kmetijah: *a*) Zakon 1. aprila 1889., dz. 52 (125—132), *b*) Zakon 16. sept. 1903., za Koroško (132—137). XI. Razdelba in uredba skupnih zemljišč: *A*) Državni zakon 7. junija 1883. (137—147), *B*) Deželni zakoni: 1. Kranjsko: *a*) Zakon 26. oktobra 1887. (147—184), *b*) Ukaz ministrstva 30. julija 1888., dež. 17 (184—205); 2. Koroško: *a*) Zakon 5. julija 1885. (205—213), *b*) Ministrski ukaz 18. decembra 1886. (213—214). — XII. Komasacija zemljišč: *A*) Državni zakon 7. junija 1883. (214—233), *B*) Deželni zakoni: 1. Kranjsko: *a*) Zakon 1. oktobra 1900. (233—249), *b*) Min. ukaz 9. julija 1903. (250—255); 2. Koroško: *a*) Zakon 21. februarja 1900. (255—156), *b*) Ministrski ukaz 11. julija 1903. (256—257). — XIII. Arondacija gozdnih mej: *a*) Zakon 7. junija 1883., dz. 93 (258—260), *b*) Ministrski ukaz 5. julija 1886., dz. 109 (261—264). — XIV. Zemljiško-knjižni predlogi, sklepi, vpisi (265—281). — XV. Njih kolkovina in vpisnina (282—288). — XVI. Različni predpisi za javne knjige in hipoteke: 1. Iz cesarskega ukaza 16. marca 1851. (289—291), 2. Zakon 23. maja 1883., dz. 82 (291—295), 3. Iz zakona 23. maja 1883., dz. 83 (295—308), 4. Iz ukaza finančnega ministrstva 11. junija 1883., dz. 91 (308—314). — XVII. Dodatek k agrarnim zakonom (315—316).

(Konec prihodnjič.)

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15 maja 1908.

— (Umrli) je dne 22. pr. m. spotoma na Reki dr. Baltazar Bogišič, ki je z nepregledno vrsto knjig in spisov o južnoslovanskem pravu obogatil pravno znanstveno literaturo ne le hrvatskega in srbskega naroda, marveč tudi drugih narodov, v kojih jeziku je pisal, obujajoč na ta način v širokem učenem svetu zmisel za pravne posebnosti južnoslovanske. Predvsem je pa za veke proslavil sebe in južnoslovanskega stvoriteljnega duha s kodifikacijo »občnega imovinskega zakonika za kneževino Črno goro« iz leta 1888, ki je preveden v petero svetovnih jezikov in ki je o njem nastala obsežna književnost v raznih jezikih. Porojen je bil dne 7. decembra 1834. l. v Cavtatu pri Dubrovniku. Učil se je pravo in jezikoslovju po raznih velikih mestih. Postal je l. 1862 doktor filozofije v Gisenu, l. 1864 doktor prava na Dunaju, a l. 1869 doktor javnega prava v Odesi. L. 1873, ko je bil že izdal razna dela o pravnih običajih Slovanov in bil profesor na vseučilišču v Odesi ter pravi državni svetnik, prejel je nalog od carja osloboditelja, da na željo kneza Nikole odide v Črno goro ter začne tam sestavljati državljanski zakonik za kneževino. Leta 1888 je bil izdan ta zakonik, ki ga je učeni svet hitro proglasil za kodifikacijski umotvor prve vrste. Leta 1893 je Bogišič prevzel ministrstvo prava v Črni gori, izdal mnogo novih naredeb, obenem pa proučeval uspehe svojega imovinskega zakona. L. 1898 je izišlo

novo in popolnjeno izdanje tega zakona, katero je iznova vzbudilo veliko zanimanje in novo literaturo. Med drugimi mnogimi deli je omeniti še poglavito iz l. 1874: »Zbornik sadašnjih pravnih običaja u Južnih Slovena«, ki ga je založila Jugoslovanska Akademija. Bogišičev pomen za pravno znanost in zakonodavstvo, osobito na slovanskem jugu je naravnost neizmeren. Radi tega se bo njegovo ime častilo in s ponosom imenovalo od roda do roda!

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) je razposlalo naslednji, uvaževanja vredni poziv: Rojaki! »Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju«, ustanovljeno ob vladarski štiridesetletnici l. 1888., slavi letos dvajsetletnico svojega obstanka. Tiho in brezhrupno bo to slavje, kakor je tiho delovanje tega prepotrebnege društva. A to slavje naj bi bilo vsaj povod, da bi se ga rojaki v domovini in drugod v izdatnejši meri spominjali z darovi. Vemo sicer, da je narodni davek ogromen, a pomisliti je treba, da skrbi naše društvo za najboljše, za našo mladino, za našo bodočnost. V vseh strokah nam nedostaje duševnih delavcev, in na merodajnih mestih se često izgovarjajo, da ni potrebnih moči na razpolaganje, ako zahtevamo, kar nam gre. A marsikateremu velikošolcu upade pogum, da opeša in omaga malo pred ciljem, ker ga je potlačila in oslabila revščina. Zakaj poleg vseh težkoč, s katerimi se borijo slovenski visokošolci, poleg preziranja s strani drugorodnih tovarišev in poleg zastavljanja od strani višjih, **je revščina najhujša sovražnica, ker slabi duševne in telesne sile.** In revna ter potrebna je pretežna večina slovenskih visokošolcev! Vsak mesec trka 70 do 80 prosilcev na naše duri in odbor je včasih v največji zadregi, ker bi rad pomagal, pa ne more, ker so mu prepričilo odmerjeni denarni pomočki. S strahom opazujemo, kako se od leta do leta krčijo dohodki, draginja v velikem mestu pa je vedno večja. Zato se obračamo danes do vseh rojakov z iskreno prošnjo, naj se nas v obilni meri spominjajo za naš jubilej. Zlasti pa pozivljamo vse tiste, ki so svoj čas uživali dobrote našega društva, naj se spominijo tistih časov in naj se oddolžijo vsaj deloma ter tako pomagajo drugim, da dosežejo svoj cilj. Okoli 1500 poročil in položnic smo razposlali o Božiču; kdor se še ni odzval, naj poišče položnico in jo uporabi ali pa naj pošlje svoj prispevek na naslov društva, ki ima svoj sedež v pisarni blagajnika gosp. drja. K. Sešhuna, dvornega in sodnega odvetnika na Dunaju, I. Singerstrasse 7. Na Dunaju, meseca maja 1908. — Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce.

»Slovenski Pravniki« izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva »Pravniki« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26.